

stændigt Forsvar af Fyen samtidig med at baade Sjælland og Sylland forsvares, behøver neppe nærmere Forklaring. Under saadanne Omstændigheder maa man derfor ved en Krigs Udbrud stræbe at føre Hovedstyrken af de paa Fyen garnisonerende Tropper tilligemed det indskabte Mandskab derhen, hvor Hovedkoncentrationen finder Sted, i Reglen altsaa til Sjælland, idet man maaske kun lader den syenske Forstærkning tilbage til Dækning af det Fort, som paatænkes anlagt ved Lille Belt for at forhindre Fjenden i strag ved en Krigs Udbrud at benytte dette Farvand som Vej mellem Østersøen og Kattegattet.

Frengaar det saaledes af det Udvillede, at Hovedforsvaret i Regelen maa føres paa Sjælland, bliver det næste Spørgsmaal, hvilke Foranstaltninger der bør træffes for at gjøre dette Forsvar saa langvarigt som muligt. Saaledes som Forholdene nu ere, alene med en Søbefæstning ved Kjøbenhavn, der ikke vil kunne sikre Byen mod et Bombardement, vil Flaaden, selv naar den har naaet sin plammæssige Størrelse, for en stor Del være saaledes bunden til Supplerer af Søforterne, at den høist i Farvandet paa Sjællands Øst- og tilbøls Sydside nogenlunde vil kunne sikre mod Landgangsforetagender, og Hæren vil, idetmindste med en Del af sin Styrke, være bunden til Nærheden af Kjøbenhavn, for at den ikke ved Byens Indtagelse skal blive afstaaen fra sine Fjernønderheder; Dens Nord-, Best- og tilbøls Sydside ville ligge saa godt som aabne, og en Landgang paa en hvilken som helst af disse Kyster vil kunne foretages uden særdeles Vanskelighed, især hvis det ikke er lykkedes at oversjøre Tropper fra de øvrige Landsdele til Sjælland. Bliver Hæren i det Besentlige indskrænket til de Afdelinger, der have deres Mandskab paa Sjælland og omliggende Der, vil det neppe lykkes at forhindre Landgangen og maaske heller ikke at fordrive Fjenden fra det Afnit, han derefter vil besætte; naar han føler sig kraftig nok til at besejre den Styrke, der kan stilles imod ham, vil han rykke frem, og det Sandsynlige er, at han inden kort Tid vil staa foran Kjøbenhavn, hvis omliggende Terrain vel imidlertid er blevet forstærket saa meget som muligt, men for hvis mere eller mindre opløste og fra Begyndelsen af forholdsvis ringe Forsvarsstyrke det ikke vil være gjørligt at dække Terraintet i saa stor Udstrækning, som det med Nutidens langtrækkende Skytis er nødvendigt for at hindre et virksomt Bombardement. Hovedstadens Erobring vil da inden lang Tid være fuldraget.

For at trække Krigen i Langdrag pines der kun eet Midde, nemlig at skabe for Hæren og Flaaden Støttepunkter i befæstede Stillinger, hvor deres Fjernønderheder ere sikrede, uden at de selv ere bundne til Forsvaret af dem, til hvilke de kunne trække sig tilbage, naar den første

Modstand muligvis bliver brudt, hvor de kunne ordnes, hvis en fornyet Ordning er nødvendig, og hvorfra de kunne bryde frem, naar Leiligheden er gunstig dertil. Da en Besættelse af Hovedstaden vil være Hovedformaalet for enhver Fjende, der gjør Landgang paa Sjælland, og da vor Op-gave maa være at forhindre denne Besættelse, er det klart, at det først og fremmest er her, at der for Hæren og Flaaden maa staves saadan Støtte, at dette Maal kan naas, at altsaa Kjøbenhavn maa befæstes. Det er ogsaa kun derved, at Hæren og Flaaden kunne frigjøres saaledes, at de med Kraft kunne modvirke en Landgang paa Sjælland og derved trække den første Periode af Krigen i Langdrag.

Medens der for Hæren paa Sjælland ikke vil behøves og heller ikke kan være alvorlig Tale om noget andet Støttepunkt end det befæstede Kjøbenhavn, forholder Sagen sig anderledes for Flaadens Vedkommende. Naar Kjøbenhavn ved en Udvidelse af Søforterne bliver tilbørlig sikret mod Angreb fra Søen, vil den største Del af Flaaden, der uden saadan Udvidelse var bunden til Kjøbenhavn, blive frigjort, og naar den Udvikling, som er forudsat i Søværnsloven af 1880, efterhaanden er bragt til Udførelse, vil der ikke være nogen Betænkelighed ved, forsaavidt Omstændighederne fordre det, at dele Flaaden i Eskadrer til bedre Løsning af de Op-gaver, der nærmest ville tilfalde den. Disse Op-gaver ville foreløbigt være, saavidt muligt at holde Forbindelsen mellem Landsdelene vedlige, og dernæst at medvirke til at forhindre en fjendtlig Landgang paa Sjælland. Medens den nærmest til Dækning af Dens Nord- og Østside bestemte Eskadre vil have sit Støttepunkt i det befæstede Kjøbenhavn, maa der til Retraite og Udfaldsplads samt til Sikring af Fjernønderheder for Store Belts Eskadren have et befæstet Afnit paa Vest siden af Sjælland. Ved Ågersøund ere Forholdene gunstige for Anlæget af et saadant Støttepunkt. Indrettes dette paa hensigtsmæssig Maade, vil Store Belts Forsvaret, selv om Eskadren midlertidig trænges tilbage af en overlegen Modstander, ikke derfor være opgivet, idet den ved enhver gunstig Leilighed kan tage Offensiven og muligvis atter gjøre sig til Herre i dette for hele Krigsførelsen saa vigtige Farvand. En fuldstændig Indeslutning vil nemlig ikke let være at befrygte, naar der tages Hensyn til, at Fjendens Overlegenhed maa spredes paa flere Steder, og at vore Skibe ville være afspacede efter Farvandene og førte af Cheser, der nøie kjende disse. Men bryde de frem, og lykkes det blot enkelte Skibe eller Torpedobaade at trænge ind imellem den betydelige Mængde Fartøier, hvorfra en Landgangs-expedition maa bestaa, ville de sprede saamegen Forvirring og Obe-læggelse til alle Sider, at denne Del af Eskadrens Op-gave maa siges at være løst.